

# GÖÇMEN KADINLAR OLARAK 14 HAZİRAN'DA ALANLARDAYIZ!

1991'de saat işçisi kadınların "eşit ücret ve eşit haklar" için çıktıkları grev, 14 Haziran Kadın Grevi olarak ülke çapına yayıldı. Bugüne kadar ise, koşullar iyileşmek yerine daha kötüleşti. Kadınlara verilen eşitlik sözleri hiç tutulmadı. "İşyerinde ve sosyal yaşamda eşitlik" sloganıyla 2. Kadın Grevi'nin yapıldığı 2019'da biz kadınlar 15:24'ten itibaren ücretsiz çalıştırılırken, bugün 15:19'dan itibaren ücretsiz çalıştırıyoruz! Yani, her geçen yıl daha da eşitsiz ücretlerle çalıştırıyoruz.

Çocuk bakımı ve ev içi görünmeyen emeğimiz, pandemiyle birlikte katbekat arttı. Kadınlara ve LGBTİ+ bireylere karşı cinsiyetçi ve cinsel suçların oranı artıyor. Irkçı ve cinsiyetçi politikalarla kadın göçmenler hedef gösteriliyor. Özellikle biz göçmen kadınların en çok çalıştığı sağlık, temizlik, bakım gibi sektörler ülkenin en düşük ücretli işleri arasında ama pandemiyle gördük ki bizim emeğimiz olmadan dünya duruyor. Dursun! Bu sene de "Eşit işe, eşit ücret!" "Cinsiyetçi ve cinsel şiddete karşı daha iyi koruma" sloganlarıyla alanda olacağız.

Eşitsizliğin yaşı yok! Çalışma yaşamındaki ücret eşitsizliği, çocuk bakımı ve ev içi görünmeyen emek yüzünden, yaşlılığımızda da erkeklerden çok daha fazla yoksulluğa mahkumuz. Emeklilik yaşının yükseltilmesini değil, insanca bir emekliliği ve huzurlu bir yaşlılığı hak ediyoruz. Bu eylemlere katılmak, biz kadınlara zorla dayatılan "65 yaş emekliliğine" de karşı çıkmaktır. Bu yüzden; "65 yaşında emekliliğe HAYIR!" "AVS reformuna hayır" sloganlarıyla alanda olacağız.

14 Haziran eylemlerine giderken:

Düşük ücretlerle çalıştırılan, ırkçılığa ve eşitsizliğe maruz kalan göçmen kadınlar olarak, 14 Haziran'da taleplerimizle alanlarda olacağız. Bu eylemlere katılmak, sesimizi kız kardeşlerimizin seslerine katmamıza bir fırsat. Ancak, şunu da biliyoruz ki, milyonlarca işçinin günü hala çalışmaya devam edip akşam iş çıkışı yaptıkları bu yürüyüşler ve etkinlikler bir "grev" değil, bir sokak eylemidir. Rengimizi, sesimizi, kararlılığımızı göstermek için alanlardayız!



Fakat şunu da iyi biliyoruz; grev ilan edilen 14 Haziran günü bile eşitsiz koşullarına rağmen grev yapamadan çalışmak zorunda kalan, 2 işte birden çalışıp dinlenecek zamanı bile bulamayan kız kardeşlerimiz oldukça Kadın Grevi'nin 30 yıldır talep ettiği "eşit ücret ve eşit hakları" kazanamayız. 14 Haziranlarda sokaklara döktüğümüz rengimizi, sesimizi, kararlılığımızı

gerçekten işyerlerimizde planlı bir örgütlenme ile yapacağımız toplu eylemler ve grevlerle somutlaştırmamız gerekiyor. Ancak böyle kazanabiliriz.

Bunu bilmek ve çevremizdekilerle tartışmak bize şunları kazandırır; "Kaç senedir çıkıyoruz bu greve, hala verilmedi taleplerimiz." umutsuzluğuna düşmeyiz, "Gerçekten iş durduracak çapta örgütlenmek gerekiyor işyerlerinde, sesimizi daha güçlü duyurabilmek ve ciddiyetimizi gösterebilmek için" vizyonunu geliştiririz ve işyerleri başlayarak kazanım sağlayacak gerçek anlamda bir grevi planlarız.

**Grev işçilerin en iyi okuludur ve onun en iyi öğrencileri, disiplinli bir biçimde işyerinde örgütlenenlerdir.**



**DİDF** Kadın Grubu  
Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu  
Föderation Demokratischer Arbeitervereine